



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou ve věci

žalobkyně: **M. P.**
zastoupena Mgr. Petrem Miketou, advokátem
sídlem Jaklovecká 1249/18, 710 00 Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 7. 2025, o invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 31. 7. 2025, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla její námitky proti rozhodnutí České správy sociálního Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

zabezpečení ze dne 2. 4. 2025, č. j. X, kterým zamítla její žádost o invalidní důchod a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

2. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem žalované, že pokles její pracovní schopnosti činí pouze 25 %. Tento závěr neodpovídá skutečnému stavu. Trpí dlouhodobými obtížemi v důsledku diagnostikované rakoviny pravého prsu s metastázami do lymfatických uzlin a následné operace provedené dne 17. 1. 2023 v Irsku. Při zákroku jí byla provedena mastektomie, odstraněny lymfatické uzliny a vložen implantát. Následovala onkologická léčba (chemoterapie a radioterapie). Poté došlo k řazení implantátu, které je spojeno s trvalou bolestivostí prsu. V současnosti je v remisi, nicméně uvedené skutečnosti se zásadně projeví na jejím fyzickém i psychickém stavu. Má deformitu pravého ramene s omezenou hybností ruky. Neurolog jí dále diagnostikoval dorzopatii NS a mnohočetné postižení páteře. Tato onemocnění jí znemožňují běžné každodenní činnosti, jsou provázena stálými bolestmi prsu, krční a bederní páteře. Trpí častou únavou a návaly v důsledku menopauzy způsobené chemoterapií, dále užíváním tamoxifenu a každodenní medikace analgetiky. Přidaly se také poruchy spánku a psychické obtíže, pro které je objednána k vyšetření u psychiatra. Tyto skutečnosti nebyly posudkovým lékařem žalované dostatečně zhodnoceny. Rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné, neboť se nevypořádalo s jejími námitkami nebylo odůvodněno, proč nebyla zohledněna celková kombinace jejích zdravotních obtíží. Její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dokládá i skutečnost, že jí byl v Irsku dne 22. 2. 2023 přiznán plný invalidní důchod. Po ročním přezkoumání lékařskými zprávami byl tento důchod ponechán beze změny, což dle žalobkyně představuje relevantní důkaz o rozsahu jejího zdravotního omezení. Je toho názoru, že splňuje podmínky alespoň pro uznání invalidity I. stupně, tj. při poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Závěr o 25 % poklesu je chybný a nepodložený.
3. Žalovaná v písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a závěry posudků vypracovaných lékaři Institutu posuzování zdravotního stavu. Žalovaná navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 2. 4. 2025, č. j. X zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 26. 3. 2025 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %.
6. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 31. 7. 2025, č. j. X tak, že je zamítla a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku lékařky Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 28. 7. 2025. Podle posudkového závěru rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po komplexní onkologické léčbě karcinomu pravého prsu s pokračující hormonoterapií, které posuzující lékařka hodnotila dle kapitoly II., odd. A, položky 1, písm.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila posuzující lékařka ve výši 25 % a již ji dále neměnila. Další zdravotní postižení dle posuzující lékařky nezpůsobují samostatně větší pokles pracovní schopnosti než rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Posuzující lékařka hodnotila shodně s posuzujícím lékařem na prvním stupni a uzavřela, že zdravotní stav žalobkyně neodpovídá invaliditě žádného stupně.

7. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 9. 1. 2026 bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Předsedou posudkové komise byl MUDr. M. M., další lékařkou MUDr. J. S. s odborností neurologie a tajemnicí Ing. M. K. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, zjištění ze stěžejních lékařských nálezů, diagnostický souhrn, zjištění z vlastního vyšetření přítomným neuroložkou a posudkové zhodnocení. Posudková komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, který byl k datu napadeného rozhodnutí stabilizován s popsanou poruchou funkce, byl 17. 1. 2023 stav po nipple sparing mastektomii vpravo + AD vpravo + augmentace implantátem vpravo 17. 1. 2023. Onemocnění je v remisi, komplikováno kapsulární kontrakturou Baker gr. III a fixací kapsuly fixována k hrudnímu koši a do axily s neurogenními bolestmi plynoucími z tuhého vnitřního zjizvení, omezujícího hybnost v pravém rameni u praváka, stav chirurgicky těžce řešitelný, uvedený v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kapitole II, oddílu A, pol. 1, písm. c), vedoucí k poklesu pracovní schopnosti ve středním pásmu rozmezí 35 – 45 %, tj. 40 % i vzhledem k dalším zjištěnými chorobným stavům. Dle posudkové komise byla žalobkyně schopna pro invaliditu I. stupně vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Nebyla schopna těžké fyzické práce, v dlouhodobé vynucené pracovní poloze, zvedání a přenášení těžkých břemen, v riziku úrazu. Byla schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a po případném zaškolení nebo rekvalifikaci, vykonávat s výše uvedenými omezeními lehčí práce v administrativě nebo ve službách. V hodnocení nebyla posudková komise v souladu se závěry posuzujícího lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu Ostrava, ani se závěry posuzující lékařky Institutu posuzování zdravotního stavu Hradec Králové v námitkovém řízení, protože nové vyšetření plastického chirurga ze dne 21. 10. 2025 prokázalo závažnější pooperační následky – neurogenní bolesti v jizvách na pravém hemitoraxu, tuhé vnitřní zjizvení, omezující hybnost v pravém rameni a fixující nervy interkostobrachialní po chirurgickém léčení nádoru pravého prsu u praváka, které mají vliv na pracovní schopnost žalobkyně. Potíže uvedené v žalobě a při jednání v posudkové komisi jsou dle posudkové komise odůvodnitelné zjištěnými diagnózami. Posudková komise zohlednila lékařské nálezy dodané v průběhu řízení o žalobě. S ohledem na možnost zlepšení zdravotního stavu po případném složitém odstranění prsního implantátu, stanovila posudková komise kontrolní lékařskou prohlídku za 3 roky.

8. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
9. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně.
10. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně.
11. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.
12. Krajský soud dále považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného postižení zdravotního stavu pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz rozsudek NSS č. j. 5 Ads 37/2003 – 92).
13. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.
14. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003 – 54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
15. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobkyně ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Soud považuje posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě za úplný a přesvědčivý. Soud neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise, že u žalobkyně šlo o pokles

pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 40 % k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí a žalobkyně tak byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Posudek PK MPSV ČR v Ostravě byl tedy stěžejním důkazem, jak výše uvedeno, splňujícím požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti a krajský soud z tohoto posudku vycházel.

16. Soud proto v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. přezkoumávané rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení, které spatřuje v nesprávně zjištěném skutkovém stavu a vrací věc správnímu orgánu k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s.
17. Podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšná žalobkyně byla zastoupena ustanoveným zástupcem, přičemž tyto náklady hradí stát. Žalobkyni osobně pak podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 30. 1. 2026

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně